

ПРИДЕСНЯНСЬКА КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

МАЙЖЕ НОВОРІЧНЕ

Дзюба С. Сонце пахне снігом і яблуками. Поезії. — К: Гранослов, 1997 р. — 30 с.

Якось воно мені червоно. Можливо, що осінь. Можливо, що й сонцю кортить плакати, а яблуні народжуватимуть вірші.

Таке зажурене життя і таке серйозне, що навіть посмішка забула дорогу до вуст та очей нинішніх. Блукає, наче правда.

Цигани ми... Три крапки в спокусі нас відшукати. А спокуса в монаха цілить жалючими джунглями кропиви. А кропиви що? Вона читає вірші пана Дзюби. І думає: мало чоловікові боліло, а якщо й боліло, то якось у рамках. А рамки створили і сонце, і яблука, і сніг. Хто з них світив більше? Про це дзбан відповідь. Усі дзбани філософи, тому в них і молоко довше не скисає. Думає.

Народишся
І колись повіриш
у Кленового Бога:
він навчить вмирати
під нашими ногами.

Не так під ногами, як під душами нашими. Зізнаймося:

Я не бачу землі, на якій стою:
чорної невинної землі,
в яку ховають
скарби і гріхи, —
я тільки чую
Її важке дихання.

Мабуть, і Земля захворіла на Всесвіт.

Ваш смуток був англійцем. Отака печаль.

Не випав сніг — щасливий, ніби мить.
Мені не стало легше від бронхіту.
І Моцарт у кімнаті не звучить —
Такий п'яний, як жінка незужита.

І це печаль теж. А в Англії Моцарта люблять.

Хитається ніч. Місяць до пазухи втік, а сонячний посланець небесної праці малює етюди. Останній сховався під ковдру, а там немає світла, а долі ходять пішки. А ще:

...Година пізня, мить до смерті літа,
А жити все не хочеться — і край!

З такої нагоди підіть, Дзюбо, у садочок та й наїжтесь хробачків, які сконстатують, що до загону самітників прибуло. Ваш глобус самотності покотився. Мав рацію. В гольф треба грати, навчитися вибивати те, без чого можна обійтися.

Якщо без декотрих рядків дихали б, то без любові навряд чи.
Запам'ятовую запах слів,
які прошепотіла ти
вперше.

I

Ловлю тебе —
парашутиком кульбаби
спускаєшся.

Бог так добре вигадав, дарувавши людям свободу любити. Вона приходить по-різному: до кого з ножем, а кому їжачки приносять. До Вас вона навідалась лататтям морської піни, що написала вечірнім сонцем: найбільша сила в любові.

Поморщили ізвори носа, плаї розсердились, мольфар у небо не подивився. І тільки Коцюбинський промовчав. Навіть головою не похитав, а просто відійшов на захід. Засвідчили схід сонця у порожнечі несправжнього літа ластів'ячі фігурки підвішених за руки солдатиків на подвір'ї гарнізонної гаупвахти. Вахтер охороняв сніг, сонце, яблука.

Не свідок, а Пілат цієї муки — він думав про вічне.

Вірте, люди,
ви — безсмертні,
помирають лише
щасливі поети,
щоб не стати
графоманами.

Сад. Між яблунями гірлянди розвішано.
Отакий мені, майже новорічний, Дзюба...

Наталка СЛОМІНСКА.

ЧЕРНІГІВЩИНА В КАЛЕЙДОСКОПІ ІМЕН

Якщо запитати у наших земляків, з якими відомими іменами асоціюються у них Чернігівщина, то відразу ж, певно, почуємо прізвища Михайла Коцюбинського і Олександра Довженка, Леоніда Глібова та Григорія Верьовки, князів Ігоря і Михайла Чернігівського, гетьманів Івана Мазепи та Кирила Розумовського... Ну, а якщо брати ближче, то, звісно ж, Леоніда Кучми і, можливо, Алли Кудлай чи Наталі Зубицької. Трохи подумавши, патріотично налаштований чернігівець розширить це коло ще 20—30-ма відомими іменами.

А от менчанин Дмитро Панасович Калібаба зібрав уже до 2500 персоналій, пов'язаних із Сіверянською землею. Час, коли краєзнавець розпочав свій пошук, вже пішов в історію, оживши спочатку, з 1971 р. в іменах та датах на сторінках районної газети «Колгоспна правда» (нині «Наше слово»). Згодом, у 1995 р., коли калейдоскоп постатей розширився до тисячі, редакція журналу «Сіверянський літопис» видала довідник Д. Калібаби «Відомі діячі культури, науки, політики Чернігівщини», який схвально зустріли краєзнавці, науковці, зацікавлені читачі. Адже у ньому поряд з відомими широкому загалу особистостями були названі й імена тих, чий зв'язок з Чернігівщиною став для багатьох відкриттям. Інтерес читачів, який викликала перша книга, надихнув Д. Калібабу на продовження пошукової роботи. Енциклопедичні та довідкові джерела, історіографічні й літературознавчі праці, періодична преса по краплині давали все нові й нові відомості. Плідну підтримку порадами, консультаціями надали автору також чернігівські науковці, письменники, журналісти, краєзнавці, зокрема П. Савченко, М. Брезкун, Г. Греченко, Г. Кузнецов, О. Забарний, Л. Студьонова, С. Воїнов, В. Задко, Д. Корнієвська та багато інших.